

И мухитѣ хапятъ като кучета, — отвърна Мъглата. — На вино ли си, или на ракия?

— Който е билъ стражаръ не предирва. Каквото го почерпятъ.

— Да не сж ти дали пжтя, тѣзи, новитѣ? — запита съ усмивка Мъглата.

И като поднесе столче на Павла, седнаха край тезгяха предъ дългата маса.

— Тѣй е то, — въздъхна Павелъ. Щомъ додоха и съ насъ започнаха.

Най-напредъ министритѣ си отиватъ, следъ тѣхъ вървятъ управители, началници, а вие, стражаритѣ, на трето мѣсто, — се обади Петко Мъглата.

— Какво да се прави!

— За тебе не е жално. Баща ти е имотенъ. Ниви далъ Гос-